Enderrock | Helena Martin | Actualitzat el 18/10/2018 a les 13:00

Marc Crehuet: «L'Apolo per mi sempre ha simbolitzat el risc musical»

El director de cinema ha realitzat el documental 'Apolo. La juventud baila' per celebrar els 75 anys de la sala barcelonina | El film s'estrenarà el dissabte 27 d'octubre al festival In-èdit

Fotograma documental | Marc Crehuet

A moltes persones els passa que, a mesura que van fent anys, els costa més sortir de festa. El documental *Apolo. La juventud baila* és exactament el relat d'aquestes persones transportat a la gran pantalla. Marc Crehuet, director de cinema i guionista, s'ha sumat a la celebració dels 75 anys d'història de l'Apolo de Barcelona amb un docuficció que homenatja la sala pel fet d'haver-se mantingut com una de les icones de la nit barcelonina i del risc musical al llarg dels anys. Parlem amb ell perquè ens doni més detalls d'aquest film que es projectarà dins el Festival In-Edit de D

Com ha sorgit la realització del film?
Va ser un encàrrec de l'Alberto Guijarro, director de l'Apolo. Aprofitant el 75è aniversari de la sala volien publicar un llibre, *Apolo, 75 anys sense parar de ballar*, d'Eva Espinet, muntar una exposició i fer un documental. A mi em va tocar el documental, tot i que ja d'entrada l'Alberto em va dir que no volien un documental clàssic, d'aquests que es resolen amb moltes entrevistes i imatges d'arxiu. Donant-hi voltes vaig decidir plantejar-los una mescla de ficció i documental i els va encantar la idea. Personalment, de seguida em va entusiasmar el projecte, perquè sempre he estat fan de la sala (i un bon usuari!).

Els actors de la pel·lícula són els mateixos que feien la sèrie *Pop ràpid*. Per què els has triat per a aquest projecte?
Aporten molt i a molts nivells. La idea de recuperar els personatges de *Pop ràpid* em va seduir de

seguida perquè la vinculació amb l'Apolo era clara (recordeu que The Frederics, el grup de ficció de la sèrie, havia dedicat a l'Apolo una cançó). A més, després de donar moltes voltes a l'argument, vaig decidir enfocar la història des de la meva pròpia experiència a l'Apolo. Només el personatge del Fede, de *Pop ràpid*, podia "representar-me" en aquest sentit, ja que tenim moltes coses en comú. En el pla personal, em seduïa moltíssim poder tornar a treballar amb actors com el Francesc Ferrer i l'Anna Bertran, amb qui feia anys que no col·laborava.

Fotograma documental. Foto: Fotograma documental

Què explica el documental?
Crec que parla de diverses coses, però essencialment del pas del temps. Volia riure'm una mica de mi mateix i dels que ens trobem en una edat en què ens adonem que, entre altres canvis, ja no sortim tant de nit perquè ens hem fet una mica grans, tot i sentir-nos joves. Al final, es tractava d'homenatjar la sala Apolo pels seus 75 anys, per la seva pervivència en el temps. L'esperit de festa i les ganes de ballar perduren malgrat l'edat.

Què trobes d'especial a l'Apolo?
La nit barcelonina és de tantes maneres com la vulguin viure els ciutadans, però l'Apolo per mi sempre ha simbolitzat el risc musical, el descobriment de noves tendències. Per mi és una sala de ball que, si tens inquietuds musicals, et permet endinsar-te com cap altra en la música i el ritual del ball, i oblidar-te per unes hores (precisament) del pas del temps.

Cadascú té una història amb l'Apolo. Quina és la teva?
A banda de les històries que no recordo i de les que no es poden explicar, la meva memòria d'Apolo és principalment musical. Recordo grans concerts, grans sessions. Tinc especial afecte al moment en què hi havia dues sales al pis de dalt de la sala principal, era una bogeria! Recordo sortir de la sala gran acabant de ballar *detroit techno*, ficar-me en una de les sales i que de sobte punxessin el "Highway to hell" d'**AC/DC** o el "My baby just cares" de **Nina Simone**. Per mi sempre han tingut un gust musical exquisit.

T'hauria agradat viure algun altre moment històric de l'Apolo?
Estic molt content d'haver viscut el *boom* de l'electrònica de final dels 90 a l'Apolo i haver gaudit de

sessions d'**Ian Pooley** o **Sideral**. Si tingués una màquina del temps, potser me n'aniria a veure el moment de les **Taxi Girl**, que trobo que dona per a una altra pel·lícula.

Cartell documental Apolo